

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

644. An sede Episcopali vacante, usque dum eligitur Vicarius Capitularis,
jurisdictionem exerceat Archidiaconus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](#)

non veniunt religiosi aut monasteria, juxta Regulam communiter traditam; quod in materia odiosa aut prajudicante appellarione Cleri regulares non comprehendantur. Laym. loc. cit. Porro si Archidiaconus in plena v. g. novem monasteria ejusdem Ordinis ac qualitatibus intra eosdem fines diuturna consuetudine comparasset jurisdictionem, presumptionem juris esse, quod etiam in decimum monasterium ejusdem qualitatis jurisdictionem habeat; cum de similibus idem jus censeri debeat, argumento c. cognovimus. 2. q. 2. ita tamen ut contra eandem presumptionem admittatur probatio in contrarium, dum nimis monasterium illud decimum ostendet, Archidiaconum jurisdictionem in se nunquam exercuisse, vel etiā eam exercere voluerit, admissum tamen non fuisse, tradit Pith. cit. n. 16. notab. 3. secutus Laym. loc. cit. ita explicantem texum alias difficultem cit. c. dilecto. pro cuius textus quoque intelligentia vide, quae habet Fagn. in c. nullus. n. 24. de foro compet.

Quæstio 644. An sede episcopali vacante, usque dum eligitur Vicarius Capituli, jurisdictionem exerceat Archidiaconus?

1. Resp. primò: Quod Archidiaconus, etiam mortuo Episcopo sede vacante, exercere pergit jurisdictionem suam propriam, quam habebat & exercebat Episcopo vivo, seu sede plena, de hoc inquam dubitari non potest; cum ea utpote ordinaria & distincta à jurisdictione episcopali per mortem Episcopi non elidatur aut suspendatur, quemadmodum jurisdictione Vicarii Generalis Episcopi, utpote facientis idem cum Episcopo consistorium, eo mortuo mox expirat. Verum illud in dubio remanet, num sede vacante saltem per octiduum illud, intra quod juxta prescriptum Trid. sess. 24. c. 16. à Capitulo eligendum Vicarius, exerceat jurisdictionem & munus Vicarii, nempe talis, qualis est Vicarius Generalis Episcopi eo vivente, vel Vicarius Capitularis sede vacante. Ad quod

2. Resp. secundo: Licet de jure communi absente Episcopo ejusque Vicario Generali, Archidiaconus ipso facto, sine alia constitutione, exerceat jurisdictionem & munus illud dicti Vicarii, ut Sbroz. de off. Vicar. l. 1. q. 36. n. 10. Barbos. loc. cit. n. 35. Pith. ad h. t. n. 7. citantes Cardin. Tusch. lit. A. concl. 482. n. 1. (de talis autem Vicarii munere loqui cito AA. ex eo satis pater, quod signanter dicant, exercere illum munus Vicarii, & esse vices gerentem Episcopi absente Episcopo; siquidem munus Vicarii illius proprium seu distincti à Vicario Episcopi, etiam praesente Episcopo exercetur Archidiaconus) non tamen exercet illud sede vacante, ne quidem pendente illo termino octo dierum; eo quod sede vacante intra dictos octo dies totum Capitulum potest & debet administrare. Pith. loc. cit. Barbos. loc. cit. uti & de off. Episc. alleg. 54. n. 163. citans Quarant. in Sum. Buldar. v. Sed. rac. §. duodecimo. Riccius in pr. for. eccles. post refol. 505. in notab. de Vicar. Capit. sed. vñ. Card. de Luca ad Trid. d. 31. num. 9. ubi inquit: in eo octo dierum spacio, quod conceditur ad Vicarii deputationem, frequentius antiquiore tempore trahabantur controversiae inter Capitulum & primam dignitatem super jurisdictionis exercitio, quod à prima dignitate prætendi solebat, ubi ea præsertim sit

Archidiaconus, qui antiquorum Canonum authōritati inniti solet, ex quorum dispositione Vicarius natus in temporalibus esset. Verius autem Capitulo regula affluit; quoniam hac antiqua & nativa vicarialis potestas Archidiaconi hodie de consuetudine ab Aula recessit, & moderni Archidiaconi sunt portiū abusivi, & in sola nuncupatione &c. Contra Sbroz. de off. Vicar. l. 1. q. 61. ubi ex Abb. in c. dilecto. de off. Archid. n. 3. & Foller ait: interim quod à Capitulo sede vacante tractatur de Vicarii electione facienda, Archidiaconum sustinere vices Vicarii in iis, in quibus de jure communi est Vicarius, tradit Foller. post Abb. Et expressus de suo ait idem Sbroz. loc. cit. in addit. ad q. 3. Archidiaconi etiam dici possunt Vicarii Episcoporum ipso jure intra octo illos dies Capitulo non elegente Vicarium &c. Idem cum Sbrozio sentit Zerol. pr. epis. p. 1. v. Archidiacon. dum ait: dici potest, quod infra octo illos dies Capitulo non elegente Vicarium, Archidiaconus est Vicarius ordinarius. Ratio est; quia à jure antiquo non est recedendum, nisi quodad excepta in novo; sed Concilium dat spatium Capitulo eligendi Vicarii in octo dies; ergo durante octendio restat Vicarius ipse Archidiaconus de jure communi &c. Sed neque id jure communi, præscindendo à decreto Trident. potuit alia Archidiaconus; cum jura illa, quibus Archidiaconus dicitur fungi munere talis Vicarii, loquantur solum de sede plena; quia loquuntur in casu Episcopi absens. Ita expressè Barbos. cit. n. 35. à quo dissentire videtur Pith. loc. cit. dum ait: de jure communi absente vel mortuo Episcopo id posse Archidiaconum; hodie tamen vi Tridentini totum Capitulum debere habere administrationem.

3. Resp. tertio: Potest nihilominus Archidiacono adscribere breve illud exercitium jurisdictionis intra dictum octiduum legitima consuetudo Card. de Luca loc. cit. ubi tamen & hoc ipsum limitat; ut id illi tunc competat non ratione Archidiaconalis dignitatis, sed portiū in ratione primæ dignitatis, quæ, ut ait, nomine Capituli individuos &c. explicat, ut in ecclesiasticis ac divinis functionibus Episcopo absente vel sede vacante contingit &c. Quinimo tradit Barbos. cit. num. 35. posse quoque Archidiaconum acquirere quasi possessionem administrandi Episcopatum tam in spiritualibus quam temporalibus sede vacante. & si de hujusmodi quasi possessione constiterit ex pluribus actis ab eo gestis tempore, quo sedes vacavit concorrentibus dictam administrationem & jurisdictionem episcopalem, debere ei dari mandatum de manutenendo, uti id datum fuit per Rotam Archidiacono Vicentino in una Vicent. administrationis Episcopat. 16. Decemb. 1624. citatque Barbos pro hoc Postium post suum tract. mandati de manutenendo. decisi. 194. ubi etiam num. 2. probat, quod licet de jure communi administratio Episcopatus sede vacante spectet ad Capitulum juxta c. bona memorie, de appellat. tamen de consuetudine possit etiam spectare ad Archidiaconum. & num. 6. dicat, his non obstat, quod ex dispositione Tridentini sess. 24. c. 16. deputatio Vicarii spectet ad Capitulum, quodque dictum Concilium ibidem in fine habeat decretum irritans, insufficiendum & possessionem contrariam, eo quod decretum irritans operetur, quando est justificatum, non ante, ac proinde, cum in hoc nostro casu

casu dubium sit, num intret dispositio illa Tridentini, ex quo illud non tollit consuetudinem contrariam de jure communii permissionem, metitudo non obstat Archidiacono pendente judicio manutentio dictum decretum, quin interim debeat in sua possessione manuteneri. Ac denique n. 10. & seq. dicit, similiter non obstat, quod Archidiaconus resistat jus, quo casu nouiatur manutentio inferiori sive titulo. Tum quia licet jus astitat Capitulo, non tamen resistat Archidiaconi, ex quo potest etiam dicta administratio spectare ex consuetudine ad inferiores, tum quia datur etiam manutentio inferiori, quando ipsius possessio est diuturna, prout est in praesente casu. Ac denique apud eundem Postulum, 13. Rota in dicta Vicentina dicat, non obstat, quod non constet de possessione moderni Archidiaconi; quia sufficit, quod constet de possessione antecessorum ejus in illa dignitate; siquidem haec etiam juvat successorem; cum dicatur possidere ipsa dignitas, ut Felin. in c. constitutus. n. 14. de rescript. & Rota decis. 1. de restit. spoli. in novis. Verum de his plura alibi, ubi quis actu electionis Vicarii Capitularis praesidere debeat.

Questio 645. Quenam complectatur potestas Archidiaconi.

1. Resp. in genere, ea haberi ferè in c. 1. & c. ad huc b. t. item diligenter ea recenseti à Butrio & Abb. ad cit. c. ad huc in princ. Revocari que posse ad duo principia capita, ut Fagn. incit. c. ad huc. n. 6. nempe ad ea, quae ei competunt tanquam principi Diaconorum Cathedralis, & ad ea, quae sunt simplicis jurisdictionis Episcopalis. illa enim competit ei ea ratione, qui caput Diaconorum est; haec verò ei tributa sunt à jure, ut Episcopus facilius vacare posset his, quae sunt Ordinis & authoritatis Episcopalis, à quibus Archidiaconus excluditur. Fagn. loc. cit. n. 7. Proinde exigua non est ejus potestas; Cum jurisdictionem habeat contentiosam, & in ea sit curia episcopalis socius & minister. Fagn. loc. cit. n. 23.

2. Resp. secundò in specie, ea ferè enumerati ab eodem Fagn. n. 24. nempe quod ad ejus potestatem spectet primò audire iuris singularium, c. ad huc. b. t. Secundò instituere. c. si plebibus. dist. 3. Tertiò præcipere subjectis obsequia. c. ad huc. de excess prelat. Quartò imperare Diaconis ac Leuitis c. ad huc. b. t. Quintò examinare promovenados sacros Ordines & beneficia, eod. c. ad huc. Sexto qua corrigenda viderint corrigere & emendare. Septimo curam habere in urbe positorum, & parochias habitantium. v. i. b. t. Octavo visitare Diocesim. Quia omnia, & si qua alia præterea ei competant, si Archidiaconus voluerit, pro ut tenetur sedulo adimplere, profecto, ut ait Fagn. loc. cit. n. 30. non supererit illi otium ad alieni munera negotia peragenda. De cetero, dum ex predictis aliquia ex consuetudine in hac vel illa ecclesia ei non competenter, ab ea consuetudine non est recedendum; cum in predictis magna sit vis consuetudinis. Fagn. cit. n. 30. Nunc de eorum singulis & aliis quibusdam accuratius. Unde sit

Questio 646. Qualia iuris audire, & quas causas cognoscere possit Archidiaconus?

1. Resp. primò. Dum dicitur de Archidiacono. c. ad huc. b. t. audire debet iuris singularium. P. Leuren. Tract. IV. De Archidiaconis.

lorum; intelligendum id est de iuris Clericorum humilibus, id est, minoribus; majora siquidem iuris, & ardua eorum negotia ad altiorē se, nempe Episcopum, referre debet. Fagn. loc. cit. c. citans Host. & Jo. And. Pirh. ad h. t. n. 6. similiter causas Clericorum civiles minoris momenti, vel etiam ubi civiliter agitur de criminis cognoscere potest. Fagn. Pirh. II. cit. citantes Innoc. in cit. c. ad huc in princ. Jo. And. ibidem n. 4. Causæ enim ejusmodi in prima instantia ad Archidiaconum sunt deferenda Pirh. loc. cit. à quo tamen etiam in his datur ab Episcopum vel ejus Vicarium Generalem appellatio juxta dicta superius. Causas vero civiles arduas cognoscere non potest. Pirh. loc. cit. Tusch. v. Archid. concil. 482. n. 9. juxta expressum textum c. ad huc. §. item in epistola.

2. Resp. secundò in specie. Primo causas criminales & matrimoniales cognoscere nequeunt Archidiaconi, uti nec Decani, aliqui inferiores Episcopo. Zerol. p. I. v. Archid. Pirh. cit. n. 5. juxta expressum textum Trident. sess. 24. c. 20. de Reform. ubi ait: Ad hanc causam matrimoniales & criminales non Decani, Archidiaconi aut aliorum inferiorum iudicio, etiam visitando, sed Episcopi tantum examini & jurisdictioni relinquuntur, etiam in praesenti inter Episcopum & Decanum seu Archidiaconum, aut alios inferiores super causarum illarum cognitione lis aliqua in quacunque instantia pendeat &c. Nil tamen obstat, quod minus Archidiaconi, aliqui inferiores Ordinarii dictas causas cognoscant, ubi sunt in immemoriali consuetudine seu possessione; utpote cui possessioni Concilium non derogavit, si hujusmodi quasi possessio tribus cofortibus, vel etiam per unam sententiam, quae transferit in iudicatum (hanc enim quod ad hoc punientum tribus equivalentem censuit S. Cong. 12. Febr. 1598. apud Gallemart. ad loc. cit. Trid.) probata fuerit. Pignat. Tom. 4. consult. 35. n. 24. & Tom. 10. conf. 67. n. 22. juxta ejusdem S. Cong. declarat. 22. Jan. 1598. apud eundem Gallemart. loc. cit. sic inquisitus: Censuit S. Congregat. Concilii, Decreto ejusdem Concil. c. 20. sess. 24. non esse sublatam immemoriam consuetudinem, secundum quam inferiores Episcopo cognoscant causas matrimoniales & criminales; idque si hujusmodi immemoriale consuetudinem tribus sententiis conformibus probarint, non esse impediendos eam exercere. Item juxta declarat. ejusdem S. Cong. apud eundem Gallem. de 28. Marti 1598. quae sic habet: Censuit Congregat., quando inferiores Ordinarii volunt procedere in criminalibus, si legitime constet de immemoriali quasi possessione Archipresbyteri in cognoscendi decidendiisque causis criminalibus suorum Clericorum, Decretum illud Concilii non derogare immemoriali quasi possessioni; unde in ea Archipresbyter conservandus est &c. Interim tamen, donec probetur immemorialis illa, cognitione causarum illarum ad Episcopum spectabit. Pignat. loc. cit. item Tom. 10. conf. 67. n. 22. juxta declarat. S. Cong. Concil. in Burgensi. & Salernit. & alibi, ut & apud Gallem. de 28. Marti. 1598. ut eriam Pignat. loc. cit. ait, declarasse S. Cong. in Messanensi, pendente iudicio inter Episcopum & Ordinarium inferiore defuper cognitione causarum matrimonialium, criminalium, legatorum ad pios usus & aliorum Episcopo reservatorum, Episcopus debeat in iis omnibus cognoscere. Sed neque decretem illud Tridentini extendit se ad illos, qui nullius Diocesis sunt, sicut nec ad Decanum & Capitulum ab Ordinarii jurisdictione exemplios;